

Pogled na območje
šentjurske občine
Foto Franci Horvat

Dežela sv. Jurija

Šentjur z okolico

Legenda pravi, da je bilo v teh krajih jezero, v katerem je živel strašen zmaj. Zmaja je ugonobil sveti Jurij in v njegovo slavo ter na čast zmage dobrega nad zlim je na skali zrasla kapelica, pozneje pa cerkev in okoli nje naselje, ki je po junaškem svetniku dobilo ime Sveti Jurij.¹

¹Povzeto iz brošure *V tej lepi deželi*, ki sta jo izdali Občina Šentjur in Razvojna agencija Kozjansko.

V deželo sv. Jurija sem rad zahajal in vedno sem našel kaj zanimivega. Še kot najstnik sem hodil na Boletino občudovat velikonočnico, malce pozneje so prišli na vrsto ribniki na Blagovni, v zadnjem času pa sta me pritegnila dva razgledna stolpa: na Resevni in Žusmu. Spomnim se zelo hladnega jesenskega jutra na Stolpu ljubezni na Žusmu, kako sem čakal

sončni vzhod. Po dolinah so se podile megle, kozjanski vrhovi so kukali iz nje kot osamljeni otočki. Temperatura je bila le nekaj stopinj nad ničlo, tako da sem komaj dočakal sončni vzhod. Žal je bil ves moj trud zaman, kajti obzorje se ni obarvalo po mojih željah. V jesenskem obdobju leta 2021, ko sem okreval po težavah s pljuči, sem zopet večkrat obiskal Šentjur

in njegovo okolico. Opazil sem kar nekaj sprememb, številne ceste so bile asfaltirane, zraslo je nekaj novih hiš in industrijskih obratov. Za določene planinske poti na tem območju se moram zahvaliti Tonetu Golnarju iz Šentjurja, ki dokaj pogosto obiskuje bližnje vrhove. Kot piscu številnih planinskih vodnikov mu ni bilo težko predstaviti skritih koticov prelepe dežele.

Občina Šentjur

Območje občine Šentjur se razteza med Bohorjem in Konjiško goro. Razdeljena je na dve pokrajinski enoti, ki jo deli prirodna reševniško-rudniška pregrada. Severno od nje sta vzhodni del Celjske kotline in blago zaobljeno terciarno gričevje, ki prehaja v nekoliko višje Konjiško pogorje. Južno od nje leži vzhodni del Posavskega hribovja, ki sodi že pod Kozjansko.

Središče je mesto Šentjur, na severu so gričevja, na jugu pa hribovita obrobja. Dramlje ležijo na prehodu iz rahlo valovitega dna Celjske kotline v hribovje, za katero je značilno vinorodno gričevje. Vzhodno od njega je slikovita in deloma zakrasela pokrajina okoli Ponikve. Južno od Šentjurja v kotlinici z močno razgibanim obrobjem leži kraj Gorica pri Slivnici, v jugovzhodnem delu občine pod Žusmom pa Loka pri Žusmu. Na jugu je okoli Planine pri Sevnici hribovit in razdrapan svet zahodnega Kozjanskega, pozabiti ne smemo na Kalobje in Dobje ter Prevorje in Blagovno. Prva ležita severno od Planine pri Sevnici, Prevorje je na vzhodu, Blagovna pa na zahodu.

Šentjur leži ob cestni povezavi Celje–Grobello in se deli na Spodnji in (starejši) Zgornji trg. Zadnji kaže na srednjeveško zasnovo, ki ga zaključijo cerkev

na vrhu vzpetine. Zgodovina kraja je tesno povezana s celjskimi grofi, saj so mu ti podelili trške pravice, in sicer leta 1384. Njihov vojskovodja Jan Vitovec je leta 1438 razdejal bližnji grad Anderberg (prvič omenjen 1247). V času turške nevarnosti so v 17. stoletju cerkev in pokopališče obzidali. Med slovenskim kmečkim uporom leta 1635 so uporni kmetje ropali in pobijali po Šentjurju. Kraj so v letih 1759, 1807 in 1873 prizadeli hudi požari.

Med kulturnimi spomeniki izstopa cerkev sv. Jurija, prvič omenjena leta 1340, današnja župnijska cerkev pa je iz leta 1721. Na zgornjem trgu stojita baročno župnišče iz leta 1780 in rojstna hiša skladateljev in zdravnikov Ipavcev, Benjamina, Gustava, Josipa in Lojzeta. Zgrajena je bila leta 1760, klasicistične poteze je dobila leta 1827. V začetku 20. stoletja je hišo od Ipavčevih sorodnikov kupil dr. Herbert

*Kozjanska bajta
pri Dobju
Foto Franci Horvat*

*Spominsko obeležje Ipavcem v Šentjurju
Foto Franci Horvat*

Kartin iz Šentjurja in leta 1934 naročil načrte za obnovo hiše pri znanem arhitektu Jožetu Plečniku. Pet let pozneje so na vrtu hiše pod lipo zgradili vodnjak.

Geološka zgradba območja občine Šentjur

Zagotovo lahko trdimo, da je geološka zgradba tega območja zelo pestra. Nizke pliocenske gorice se dvigajo severno od Ponikve in Dramelj. V vzhodnem delu Celjske kotline se oba robna pasova, ki sta zgrajena iz tortonskih apnencev, konglomeratov in peščenjakov, močno razširita. V nekoliko dvignjenem valovitem svetu so se v čistejšem apnencu razvili kraški pojavi, na katere opozarjata naselji Ponikva in Ponkvica. Na jugu omejuje vzhodni del Celjske kotline slemenski niz Svetina–Resevna–Rifnik, ki je vzhodni podaljšek severnega krila trojanske antiklinalne. V vrhovih so triasni apnenci in dolomiti, nižje

Resevna

Ena izmed legend govori, da sta bila nekoč hriba Resevna in Rifnik povezana s kamnitim mostom, ki je nudil hiter prehod z gradu Ploštajn do gradu Rifnik. Te domneve bomo pustili ob strani, kajti zgodovinskih dejstev, ki bi to potrjevala, ni. Domnevno je Resevna dobila ime po modrocvetnem resju, ki cveti zgodaj spomladi in jeseni.

Omenimo lahko še izkopenine na Resevni, ki pa se ne morejo primerjati z bližnjim Rifnikom. Na njenih jugovzhodnih pobočjih so v Ajdovski jami našli prazgodovinske kamnite sekire in kladi, v Podgorju pod Resevno pa poleg kamnite sekire še bronasto sulično ost. Že leta 1872 je bil odkrit marmornat sarkofag s pokrovom. V njem so našli zlat prstan in bronast novc Hadrijana.

Tik pod vrhom stoji Planinski dom na Resevni, 682 m, iz leta 1981, njen predhodnik pa je bilo skromno za-

vetišče iz leta 1954. Današnji dom je izjemno priljubljen in lepo urejen, saj ga radi obiskujejo planinci od daleč in blizu. Nanj vodijo številne poti: iz Šentjurja skozi Hruševca imamo strmo in položno pot, iz Šentjurja skozi Podgorje, iz Štor skozi Prožinsko vas ter s Svetine. Malce pod vrh Resevne pripelje asfaltna cesta iz Šentjurja oziroma Hruševca. Pri parkirišču je spominsko obeležje, povezano z NOB. Na Resevni se je 18. marca 1945 odvijala huda bitka. Okoli 200 izmučenih partizanov se je bojevalo s 7000 do zob oboroženih Nemcev. Krvavi boj je trajal ves dan in je terjal smrt kar 80 borcev II. bataljona Kozjanskega odreda.

V Dramljah sta glavni kmetijski panogi živinoreja in vinogradništvo. Izvor imena je zanimiv, kajti beseda 'dram' pomeni močvirje. Prvi lastniki so bili menihi iz Žičke kartuzije, v 14. st. pa so to postali Celjski grofje.

Sveta Uršula nad Dramljami

Sv. Uršula goduje 21. oktobra in je zavetnica mladine, učiteljic in vzgojiteljic. Častili so jo že v 4. stoletju v Rimu kot devico mučenico. Obstaja več legend, najbolj prepričljiva naj bi bila ta, ki pravi, da je bila Uršula hči britanskega kralja. Zasnužil jo je neki anglosaški kraljevič, ki bi jo dobil za ženo, če bi se pokristjanil in počakal tri leta, da se Uršula vrne z romanja v Rim. Na poti naj bi jo spremljala le ena spremljevalka, ki ji je bilo ime Undecimilla. Nekateri zapisovalci legend so besedo napačno prebrali, šlo naj bi za enajst tisoč spremljevalk, kar je velika razlika. Umrli naj bi v Kölnu kot zavetnica mesta.

Cerkev sv. Uršule v Vodulah pri Dramljah je neorenesančen romarski sakralni objekt, ki je nastal v letih med 1650 in 1660. Ima zlat glavni oltar iz časa zgraditve cerkve, stranski desni oltar je iz okoli leta 1770, levi pa iz 18. stoletja. Ena izmed legend govori, da je bila cerkev zgrajena iz kamena, ki so ga dobili pri opuščnem gradu Gradišče.

V mežnariji ob cerkvi sv. Uršule si je Planinsko društvo Dramlje uredilo svoje prostore – postojanko. Vodule, prej sv. Uršula, je razloženo naselje v povirju potoka Pešnice v dolini in po prisojnih pobočjih pod razglednim hribom Uršlo. Prisojne strani so namenjene vinogradom, kjer imajo Drameljčani in Šentjurčani svoje gorce. Domačini prisegajo na lahko

vino drameljčan. Nekaj malega je tudi sadjarstva in živinoreje. V Vodulah je bil rojen Matija Vodušek (1802–1872), poznan kot publicist in nabožni pisatelj. Bil je tudi Slomškov sodelavec.

Pokrajina okoli Gorice pri Slivnici je zelo razgibana. V Gorici stoji cerkev sv. Urbana, v Slivnici pa župnijska cerkev sv. Magdalene. Pomembno je tudi Slivniško jezero (Kozjansko morje), h kateremu zahajajo mnogi rekreacije in ribolova željni posamezniki. Zelo zanimiva je tudi pot S klopce na klopco, ki jo obiskuje vse več ljudi.

Kalobje je nekoliko odmaknjeno od pomembnih cestnih povezav, je nekakšna oaza miru. Leži na vzhodnem Posavskem hribovju. Med pomembne sakralne objekte sodita romarska cerkev Marijinega imena in stebrasto kužno znamenje. Kalobje je bilo prvič omenjeno že leta 1278, pri čemer izstopa Kalobški rokopis, star več kot tristo let. V tem kraju je tudi znana Zeliščna kmetija Kalan.

Žusem z Loko pri Žusmu leži na jugovzhodu šentjurske občine. Vrh Žusma je na 669 metrih, kjer stoji Stolp ljubezni. Pod njim sta zaselka Dobrina in Hrastje. V neposredni bližini stolpa sta cerkvi sv. Jakoba in sv. Valentina, zadnja je povezana z njegovim imenom (ljubezen in Valentin). Pod vrhom ležijo ostanki gradu Žusem.

Resevna
Foto Franci Horvat

spodaj karbonsko-permske plasti. Na jugovzhodu se hribovit svet nadaljuje kot rudniška antiklinala s slemenimi Žusma in Rudnice. Južno od omenjenega niza slemen se svet spusti v močno razgibano Kozjansko, ki sega vse do pregrade Bohor–Orlica.

Žusem

Žusem ima v Posavskem hribovju bogato zgodovino. Njegovo ime izvira iz priimka prvega lastnika gradu, žusemskega viteza in krškega ministeriala Poppa de Suzzenheima. Prve omembe datirajo v leto 1203, leta 1364 je grad prešel v last celjskih grofov, toda že leta 1404 ga je prevzela rodbina Žusemska. Leta 1435 so ga oplenili uporni kmetje, leta 1695 pa je grad pogorel. Na tem območju je stal tudi grad Žamerk, na strmih kopastem griču nad krajem Loka pri Žusmu. Med krškimi vitezi je že leta 1197 omenjen Sigmar Žamerski, ostala zgodovina je še nekoliko nepojasnjena.

Ostanki gradu Planina
Foto Franci Horvat

Seveda ne moremo mimo arheološkega območja Tinje, kjer so odkrili poznoantično naselbino iz 2. stoletja. Zanimivo je, da je bila ta na območju, kjer so nahajališča svinca in cinka. Vsi ti kraji so povezani v Grajsko učno pot. Poleg omenjenih kulturnih spomenikov so ob poti tudi naravne vrednote, kamor sodi Dobrinski potok. Izjemno zanimiv je 200 metrov dolg predel soteske z brzicami in slapovi. Blizu potoka na dan privre Grajski vrelec, ki naj bi imel zdravilne učinke. Pot je dolga 9 kilometrov in jo lahko prehodimo v treh urah. Še kakšna beseda o glažutarstvu v okolici Loke pri Žusmu. Zaradi obilo gozdnih površin je bil idealen kraj za proizvodnjo stekla predvsem v 18. in 19. stoletju. Največja in najpomembnejša glažuta je bila v Loki pri Žusmu, ustanovljena leta 1836. Planina pri Sevnici sodi med urbanizirana naselja Kozjanskega z manjšim industrijskim obratom. Kraj se prvič omenja leta 1190, trg je postal 1339. Po letu

Podnebje

Za to območje je že značilno kontinentalno podnebje – višje poletne temperature in ostre zime. V zadnjem času je vse več spomladanskih pozeb, ki so pogojene tudi s klimatskimi spremembami. Obi-

1249 so tu gospodarili fevdniki Svibenjski gospodje, nato Celjski in po njihovem izumrtju Habsburžani. Planina je bila v času kmečkih uporov (1515 in 1573) eno od uporniških žarišč, leta 1573 je kmečka vojska pod vodstvom Ilije Gregoriča zavzela Planino. Prav posebno mesto zavzema v kraju grad na skalni pečini, ki je bil prvič omenjen leta 1227. Cerkev sv. Križa, ki stoji nad Planino, pa je omenjena že leta 1414, vendar je današnji sakralni objekt iz začetka 18. stoletja.

Ponikva leži pretežno na kraškem svetu. Izjemno lepa je cerkev sv. Martina, prvič omenjena leta 1236, današnja stavba je bila zgrajena v letih 1732–1737. Župnišče je bilo zgrajeno v obdobju med 11782 in 1805. V zasebni šoli sta se šolala dva pomembna domačina, kartograf Blaž Kocen in škof Anton Martin Slomšek, katerega rojstna hiša je v Slomu pri Ponikvi. Zelo priljubljena je Slomškova pot, ki vodi z Bizeljskega do Nove Cerkve.

Med prepoznavnejše kraje Kozjanskega sodi Prevorje, ki je v jugovzhodnem delu občine Šentjur. Samo ime kraja pove, da je na tem predelu veliko prevalov oziroma prevojev, najvišji vrh je Puhorje, 618 m. Farna cerkev svete Ane sodi med najbolj markantne sakralne objekte daleč naokoli. Pod cerkvijo je pokopališče, kjer je pokopan tudi zloglasni razbojnik Guzaj, kozjanski Robin Hood, ki je jemal bogatim in dajal revnim. Predvsem med starejšimi prebivalci Kozjanskega so še kako žive zgodbe, ki opisujejo zanimivo in predvsem nevarno Guzajevo življenje. Na južni strani stoji sodobna osnovna šola iz leta 1999. Kot prva v Sloveniji je dobila observatorij za ogledovanje nočnega neba.

Dobje leži ob cestni povezavi Šentjur–Planina pri Sevnici. Ime nosi po drevesu dob (vrsta hrasta), ki ga je bilo nekoč tam veliko. Zelo prepoznavna je Marijina cerkev, ki je bila prvič omenjena leta 1545. Zanimivi sta obe kapeli, prva z lepimi freskami je v Gorici pri Dobju iz leta 1860, druga je iz Dobja in se imenuje Drefalova. Šolo imajo v Dobju od leta 1854.

Blagovna zavzema dokaj veliko območje. Ime nosi po bližnji graščini, ki so jo zgradili v letih 1618–1624. Sprva je bila to pristava, ki jo je prezidal plemič Albert Dietrichstein. Graščina je bila sedež velike gosposke in obsežnega patrimonialnega sodišča. Zanj je bilo značilno, da je hitro menjavala lastnike. Že tedaj je bil tu velik ribnik, po katerem območje poznamo še danes. Na enem izmed njih pritegne pozornost Rajski otok, ki ima bogato zgodovino. V preteklosti je bil na otoku postavljen paviljon, danes je na njegovem mestu gostišče.

Rifnik

Poglejmo si malce podrobneje potek dogajanj na Rifniku. Najstarejše najdbe na platoju, tik pod vrhom hriba, pričajo o njegovi poseljenosti v mlajši kameni dobi, nekako na prehodu iz 4. v 3. tisočletje pr. n. št. V pozni bronasti in starejši železni dobi so rifniški prebivalci pokopavali svoje pokojnike v planih žarnih grobovih. Rifniške izkopanine omogočajo dober vpogled v halštatsko gospodarstvo (uteži, keramika, livarski izdelki). Med pomembne panoge sodita živinoreja in poljedelstvo (izkopani srpi). Njihove hiše so bile velike in preproste. V dolžino so merile od 4,9 do 9,6 m, v širino pa od 3,7 do 4,5 m. Temelji so bili brez malte, nadgradnja pa lesena. Borne najdbe iz mlajše železne dobe, kot so keltski srebrniki s konjskimi motivi, pričajo o prevladi Keltov v slovenskem prostoru, kar pa ni trajalo dolgo, kajti kmalu so jih zamenjali Rimljani. V 8. stoletju pr. n. št. je bila halštatska naselbina na Rifniku na višku svoje moči. Najdeni so bili številni rimski kovanci iz različnih obdobij vladarjev, kot so Kaligu-

la, Neron, Vespazijan, Avrelj itd. Zanimive so tudi najdbe iz Podgorja, kjer so leta 1872 odkopali otroški sarkofag iz belega marmorja, v katerem je bil zlat prstan. Leta 1921 so našli bronast kipec mladeniča, ki naj bi nastal v 2. stoletju.

V 5. in 6. stoletju sta bili na Rifniku dve svetišči. Poznoantične hiše na Gori so bile zgrajene iz kamna in so imele več sob. Zidove je že vezala malta, kritina pa je bila lesena. Greli so se s preprosto centralno kurjavo, vodo so dobivali iz vodnega zbiralnika, ki je bil vklesan v živo skalo. Uporabljali so kapnico, ki so jo speljali s strehe svetišča v zbiralnik. Malce pozneje je bil postavljen 220 metrov dolg obrambni zid s stražarnico. S prihodom Slovanov je bila naselbina na Rifniku opuščena.

Zanimive so tudi ruševine gradu Reichenegg. Prvič je grad omenjen že leta 1163, v 15. stoletju je iz posesti rifniških gospodov prešel v last celjskih grofov. Od leta 1635, ko je bil med kmečkimi upori opustošen, je le še razvalina.

čajno je največ padavin spomladi in v zgodnji jeseni. Za območje Voglajne je značilna megla, predvsem jeseni in spomladi.

Hidrološke in naravne vrednote

Med najbolj poznane vodotoke sodi reka Voglajna. S tem imenom teče šele od sotočja Jezerščice, Slivniškega potoka in Ločnice. Pritokov Voglajne je več, nekateri izmed njih imajo tudi hudourniški značaj. Vsi vodotoki imajo običajno višek pretoka spomladi in jeseni. Izjemno zanimivo je Slivniško jezero, kjer je primeren prostor za rekreacijske dejavnosti – za ribolov in piknike. Gre za umetno jezero, ki leži v bližini Gorice pri Slivnici. Napolnjeno je bilo leta 1976 za potrebe Železarne Štore. Zaradi novejšje razvojne tehnologije ga ta ni več potrebovala. Njegova

Velikonočnica na rastišču Boletina pri Ponikvi
Foto Franci Horvat

površina znaša 84 ha, dolgo je 5 km in široko do 0,5 km. Nekateri ga imenujejo Kozjansko morje.

Ribnikov na Blagovni je precej, sedem večjih in nekaj manjših. V njih vzrejajo krape za potrebe bližnje okolice in Celja. V enem izmed njih raste tudi vodni orešek. Zaradi svoje izjemnosti je postal visoko varovana naravna vrednota državnega pomena. V severnem delu občine se uveljavlja predalpsko, panonsko in ilirsko prirodno rastje. V nižinah je precej iglavcev, zlasti smrek, mladih jelk in borov. Mešane listnate gozdove v osojah in hribovju sestavljajo bukev, črni gaber, mali jesen in hrast.

Ruševine gradu Rifnik
Foto Franci Horvat

Rajski otok na ribniku
pri Blagovni
Foto Franci Horvat

Med pomembne naravne vrednote sodi velikonočnica na Boletini. Občina Šentjur je leta 1993 rastišče zavarovala kot botanični naravni spomenik. Poleg omenjenih naravnih vrednot je še nekaj posameznih dreves, ki vzbujajo pozornost, na primer pagodovec pri Železniški postaji Šentjur, kostanjev drevored pri Ponikvi in turška lipa pri Planinskem gradu. Nekaj je tudi jam in brezen, kot so Hudičeva luknja pri Boletini, brezno pri Okrogu in Prestreško brezno pri Spodnji Ponkvi.

Južni del občine – to so krajevne skupnosti Gorica pri Slivnici, Loka pri Žusmu, Planina pri Sevnici, Kalobje in Prevorje – spada v Biosferno območje Kozjansko in Obsotelje, ki je pod okriljem Unescovega programa Človek in biosfera. Status biosfernega območja je pridobil leta 2010, z njim upravlja Javni

zavod Kozjanski park. Na teh območjih so poudarjeni ohranjanje krajine in biotske pestrosti, do okolja in narave prijazen gospodarski razvoj ter pomembnost raziskovanja in izobraževanja. Biosferno območje Kozjansko in Obsotelje združuje in povezuje vse te dejavnosti.

Zgodovinski pregled območja

Najstarejše najdbe o poselitvi segajo v neolitik in so v Dobrinskem, Goričici, Slatini, Ponikvi, Šentjurju in pri Planini pri Sevnici. Nekaj posebnega je Rifnik, kjer so našli zelo bogate ostaline. Čez ozemlje je vodila rimska cesta Celeia–Petovio, ob kateri so na več mestih našli ostanke antične kulture. Ko so bila prekinjena madžarska ropanja, se je na tem območju utrdila nemška oblast, pokrajina je takrat pripadala Savinjski marki Viljema I. in II. Leta 1042 je bil v Krki na Koroškem ustanovljen samostan, ki je postal lastnik velikega posestva od Šaleške doline do Sotle in čez Savo vse do Mirne. Njihovi škofje so takrat postavili več gradov, kot sta Rifnik in grad na Planini. V 14. stoletju so te gradove dobili celjski grofje. Zaradi prehodnega značaja ozemlja so tod večkrat vpadli Turki. Uporni kmetje so leta 1635 porušili grad Rifnik, takratni lastnik je iz Rifnika prenesel upravo na Blagovno. V času pred prvo svetovno vojno so bili prebivalci Šentjurja kljub hudim pritiskom Nemcev sila zavedni. Pomembno zaslugo za to lahko pripišemo rodbini Ipavec. Prav tako so ostali zavedni med obema vojnama. Med drugo svetovno vojno je bilo izseljenih veliko ljudi v Srbijo in na Hrvaško, mnoge pa so odpeljali v koncentracijska taborišča. ●

Informacije

Kako do Šentjurja: Na to območje se pripeljemo po štajerski avtocesti, ki jo zapustimo na izvozu Dramlje. Od tam naprej je odvisno, katero pot do Dramelj, Šentjurja ali Žusma si bomo izbrali.

Vodnika: Marjan Pergar: *Posavsko hribovje*. PZS, 2004.
Stanko Klinar: *Slomškova pot*. Mohorjeva družba, 2002.

Literatura: Igor Grdina in Vinko Skale: *Šentjur*. Krajevna skupnost Šentjur mesto, 2002.

Alenka Testaniere s sodelavci: *V tej lepi deželi*. Občina Šentjur in Razvojnica agencija Kozjansko, 2006.

Zemljevida: *Posavsko hribovje*, Kartografija; 1: 75.000.

Šentjur, turistična karta občine in mesta, Občina Šentjur pri Celju, 1: 30.000 in 1: 7.500.

Resevna, 682 m

Posavsko hribovje

Na Resevni kljub poraščenosti za odličen razgled skrbi 20 metrov visok kovinski stolp. Že leta 1953 so šentjurski planinci zgradili 12 metrov visok lesen stolp, ki jim je odlično služil dobrih 15 let. Ena izmed viharjih noči je bila kriva, da se je porušil.

Današnji kovinski razgledni stolp stoji od leta 1996, do vrha je treba premagati več kot sto stopnic. Z njega vidimo vzhodno Rifnik in ostale hribe Kozjanskega, severovzhodno Donačko goro in Boč, severno Konjiško goro, Paški Kozjak in Uršljo goro

s Pohorjem v ozadju, zahodno Savinjske Alpe s Peco, jug je rezerviran za Kum, Lisco in Bohor.

Zahtevnost: Nezahtevna označena pot

Oprema: Običajna planinska oprema

Višinska razlika: 339 m

Izhodišče: Kranjčica, 343 m. Štajersko avtocesto zapustimo na izvozu Dramlje in se zapeljemo v Šentjur. V centru pri semaforjih se peljemo naravnost proti podvozu in zavijemo proti Hruševcu. Mimo osnovne šole nadaljujemo po ulici Franja Malgaja v gozd, kjer je manjše parkirišče na desni strani.

WGS84: N 46.2021, E 15.3672

Koča: Planinski dom na Resevni, 682 m, telefon +389 03 574 05 63

Časi: Izhodišče–Resevna 45 min

Resevna–izhodišče 45 min

Skupaj 1.30 h

Sezona: Vsi letni časi

Vodnik: Marjan Pergar: *Posavsko hribovje*. PZS, 2004.

Zemljevid: *Posavsko hribovje*,

Planinski dom na Resevni Foto Franci Horvat

Žusem, 669 m

Posavsko hribovje

Na severovzhodnem vrhu Velikega Špička, najvišje točke Žusma, je Stolp ljubezni. Visok je 25,9 metra in je najvišji lesen stolp v Sloveniji. Nanj vodi 116 stopnic, ima 22 podestov ter dve razgledni ploščadi. Razgled z njega v lepem vre-

menu je veličasten, saj vidimo tako proti Hrvaški kot Madžarski in Avstriji. Da o domačih gorah ne govorimo – pogled seže celo do Triglava. Na vrhu je zvonček želja. Stolp je zgradilo Planinsko društvo Žusem leta 2015.

Zahtevnost: Zahtevna označena pot

Oprema: Običajna planinska oprema

Višinska razlika: 357 m

Izhodišče: Turistična kmetija Žurej, 312 m. Štajersko avtocesto zapustimo na izvozu Dramlje. Pot nadaljujemo proti Šentjurju, kjer se odcepimo proti Kozjemu. V Gorici pri Slivnici v krožišču zavijemo levo proti Sv. Štefanu, Loki, Podčetrtku. Peljemo se mimo Slivniškega jezera in odcepa za Sv. Štefan do naslednjega razpotja, kjer zavijemo desno proti Ječevu, Dobrini, Hrastju in smo kmalu na izhodišču. WGS84: N 46.1676, E 15.4715°

Časi: Izhodišče–Žusem 1 h

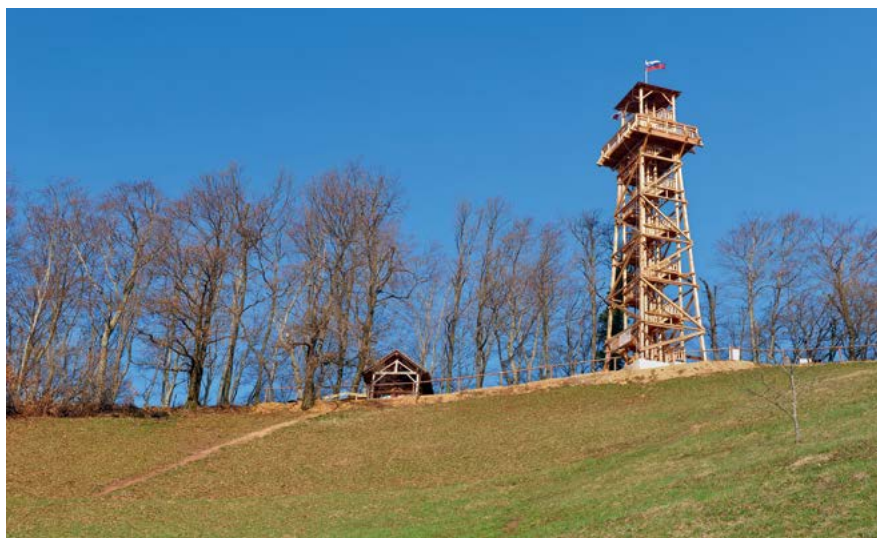
Žusem–Panoramska pot–izhodišče 1.40 h

Skupaj 2.40 h

Sezona: Vsi letni časi

Zemljevid: *Posavsko hribovje*, Kartografija, 1: 75.000.

Vzpon: Od Domačije Žurej gremo čez travnik v gozd, kjer nas smerokaz usmeri levo proti Žusmu in Stolpu ljubezni. Široka pot nas vodi

Stolp ljubezni Foto Franci Horvat

Kartografija, 1:75.000.

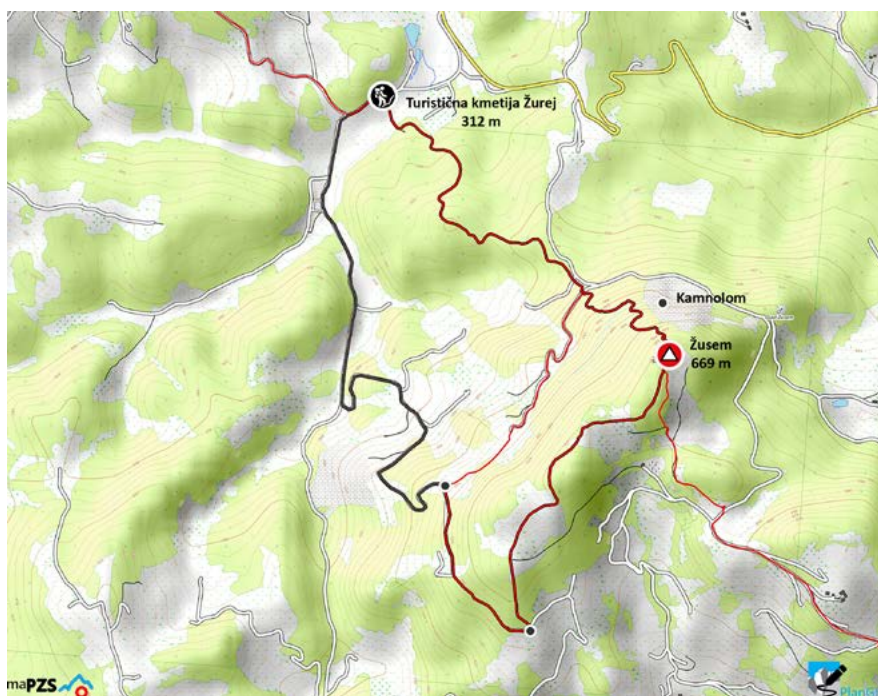
Vzpon: Na začetek označene poti nas opozori oznaka za Planinski dom Resevna. Pot se zložno vzpne po gozdu vse do razpotja, kjer gremo levo po nakazanem grebenčku. Pri križu in klopi se nam priključi pot iz Štor. Lična tabla nas usmeri južno mimo domačije na desni strani. Nato prečimo kolovoz

in nadaljujemo sprva nekoliko strmo navzgor. Sledi udobna in široka pot, ki nas vodi okoli hriba do počivališča (klopca). Nadaljujemo lahko vse do novega razpotja, kjer zavijemo desno do asfaltne ceste, ki jo prečimo, in nadaljujemo desno navzgor. Še vedno smo na udobni poti vse do stika poti s Svetine. Pred nami je nekoliko strmejša

pot, ki vodi do razglednega stolpa.

Sestop: Sestopimo po kolovozu mimo Planinskega doma in Zavetišča na Resevni do asfaltne ceste, ki pripelje iz Šentjurja (parkirišče). Nadaljujemo po asfaltni cesti mimo zanimivega studenca in razpotja za strmo pot navzdol. Udobne poti je hitro konec, kajti kmalu smo pri stiku s potjo, ki smo jo opravili pri vzponu. Sestopimo po poti vzpona, vse do izhodišča.

Franci Horvat

rahlo navzgor, čez čas se spremeni v grebensko pot. Na vrhu vzpetine nas pričaka skromna klopca, nato se nekoliko spustimo in zopet dvignemo, da

pridemo do kolovoza oziroma čez čas do asfaltne ceste, ki jo prečimo. Od tu naprej je pot strmejša, na nekaj mestih hojo olajšajo stopnice iz lesenih debel.

Nadaljujemo do roba Kamnoloma Žusem. Ob njegovem desnem robu pridemo do jeklenic in skob, ki nas varno vodijo čez kratko skalno stopnjo. Do Stolpa ljubezni imamo samo nekaj okljuk.

Sestop: Od stolpa gremo mimo okrepčevalnice zahodno po Panoramski poti (Ravne njive-Ječevo-Žurej, 1.40 h). Sprva se spustimo na travnik, nato pa zopet nekoliko dvignemo (lep pogled na cerkvi sv. Jakoba in sv. Valentina). Sledi spust do Ravnih njiv oziroma majhnega kozolca po gozdu in široki poti, ki nas čez čas pripelje do ceste, kjer zavijemo desno za Užmah-Ječevo. Tudi tu sledimo kolovozu desno, ki vodi vse do stare kozjanske hiše. Nadaljujemo desno po kolovozu (ne po asfaltu) do naslednje domačije (Hrastje 29) in nato sledi spust mimo vodnega zajetja in kamnoloma do naslednje domačije. Po asfaltirani cesti sestopimo v dolino, malo pred koncem sestopa nas na razpotju tabla na kozolcu usmeri desno. Do kmetije Žurej je še 10 minut hoje.

Franci Horvat

Sv. Uršula nad Dramljami, 464 m

Posavsko hribovje

Cerkev sv. Uršule Foto Franci Horvat

Kot izletniška točka je ena izmed najbolj priljubljenih in obiskanih. Razgled s tega po višini sila skromnega hriba je res enkraten. Na vzhodu vidimo Boč, na Hrvaškem Sleme, sledijo Bohor in ostalo Posavsko-Zasavsko hribovje, ki na zahodu preide na Menino planino. Na severu vidimo Konjiško goro, za katero se skriva Pohorje. Do sv. Uršule pripelje več označenih poti: Ponikva ali Hotunje–sv. Uršula nad Dramljami, Dramlje–sv. Uršula nad Dramljami in Dramlje–sv. Uršula nad Dramljami (čez Šedino). Za vzpon bomo uporabili zadnjo, za sestop pa nekoliko krajšo in bolj direktno v Dramlje. S Ponikve pripelje tudi Slomškova pot.

Zahtevnost: Nezahtevna označena pot

Oprema: Običajna planinska oprema

Višinska razlika: 148 m

Izhodišče: Dramlje, 316 m. Štajersko avtocesto zapustimo na izvozu Dramlje, nato na prvem križišču zavijemo levo proti Dramljam. Po dobrem kilometru zopet zavijemo levo proti Svetelki. V bližini osnovne šole ali gasilskega

doma parkiramo.

WGS84: N 46.2728, E 15.3912

Časi: Izhodišče–Šeida–Sv. Uršula 45 min

Sv. Uršula–izhodišče 30 min

Skupaj 1.15 h

Sezona: Vsi letni časi

Zemljevida: Posavsko hribovje, Kartografija; 1: 75.000; Šentjur, turistična karta občine in mesta, Občina Šentjur pri Celju, 1: 30.000 in 1: 7.500.

Vzpon: Pri gasilskem domu (oznaka za sv. Uršulo) se spustimo do glavne ceste. Tu zavijemo levo (severno) do križišča z oznakami za naš hrib. Pot nas vodi mimo cerkve sv. Ilija do naslednjega križišča, kjer zavijemo desno na pot čez Šeido. V gozdu se nam pridruži pot iz Ponikve oziroma Slomškova pot. Sledimo strmi in ozki asfaltirani cesti levo vse do domačije, kjer se konča. Tam nas puščica usmeri levo navzgor po travniku med vinogradi. Pot se hitro unese in zopet smo pri asfaltni cesti, kjer zavijemo desno. Do cerkve imamo še nekaj minut zmerne hoje.

Rifnik nad Šentjurjem, 568 m

Posavsko hribovje

Zanimivo ime, ki zveni nekako drugače, bolj mistično in malce "diši" po patini oziroma burni zgodovini. Hrib, ki je visok borih 568 metrov s kopastim vrhom

in širnim razgledom, je v preteklosti nudil ugodno možnost za varno naselitev. Gora, kot ji pravijo domačini, je bila neprekinjeno poseljena skozi vsa pomembnejša ar-

heološka obdobja, od mlajše kamene dobe pa vse do prihoda Slovanov.

Zahtevnost: Nezahtevna označena pot

Oprema: Običajna planinska oprema

Višinska razlika: 288 m

Izhodišče: Šibenik, 280 m. Štajersko avtocesto zapustimo na izvozu Dramlje. Pot nadaljujemo proti Šentjurju, kjer v velikem križišču s semaforji nadaljujemo naravnost proti podvozu in sledimo oznakam za Šentrupert. Za tablo s koncem naselja Šentjur je manjše parkirišče in smerokaz za Šibenik, kjer parkiramo.

WGS84: N 46,2026, E 15,3932

Časi: Izhodišče–Rifnik 45 min

Rifnik–domačija Jazbec–izhodišče 45 min

Skupaj 1.30 h

Sezona: Vsi letni časi

Vodnik: Marjan Pergar: Posavsko hribovje. PZS, 2004.

Zemljevid: Posavsko hribovje, Kartografija, 1: 75.000.

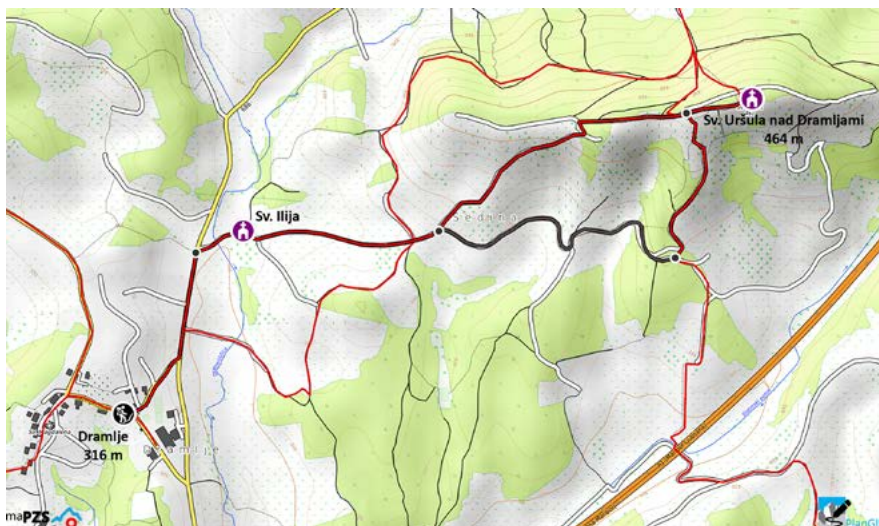
Vzpon: Po asfaltni cesti gremo sto

Na Rifniku, desno je arheološko najdišče. Foto Franci Horvat

Sv. Uršula nad Dramljami, 464 m

Posavsko hribovje

Sestop: Od cerkve sv. Uršule se spustimo mimo mežnarije oz. doma PD Dramlje po cesti vse do odcepa na levo proti dolini (desno kapelica s podobo Antona Martina Slomška). Asfaltna

cesta nas nato pripelje do razpotja, kjer smo na vzponu zavili desno. Pot na izhodišče nadaljujemo po znani poti.

Franci Horvat

Rifnik nad Šentjurjem, 568 m

Posavsko hribovje

nas pripelje na travnik in desno proti domačiji Jazbec (parkirišče za tiste, ki se na Rifnik pripeljejo z avtom). Nadaljujemo po cesti, mimo lepega kozolca do kapelice, kjer zavijemo desno mimo kmetije v gozd. Gozdni odsek je sila kratek, nato smo zopet na asfaltni cesti, po kateri sestopimo v Šibenik oziroma do avtomobila.

Franci Horvat

metrov proti Šentjurju do oznak na desni za Rifnik. Markirana pot nas vodi sprva po stopnicah navzgor v gozd, nato spet pridemo do asfaltna ceste, ki jo zapustimo pri oznaki za Rifnik. Sledimo kolovozu, kaj kmalu na levi opazimo ostanke gradu Reichenegg. Od tam nadaljujemo po vlaki, ki

se dviga proti arheološkemu najdišču Rifnik. Pozneje se nam priključi pot iz Jakoba. Do razgledišča na Rifniku je še nekaj korakov, tam je tudi vpisna knjiga.

Sestop: Od razgledišča sestopimo po poti vzpona do razpotja, kjer zavijemo levo proti Jakobu pri Šentjurju. Pot